

21/11/17

Σεβασμιώτατε.....

Σήμερα έχουμε μια διπλή γιορτή. Τη γιορτή της Παναγιάς, και αυτή των Ενόπλων Δυνάμεων της Πατρίδας μας. Την Παναγιά επέλεξαν οι Έλληνες ως προστάτιδα των Ενόπλων Δυνάμεών, και η εικόνα της βρίσκεται σ' όλα τα στρατόπεδα.

Την ευχή της ζητούσαν οι μανάδες, σύζυγοι και κόρες, για τους δικούς τους, που έφευγαν τραγουδώντας για το μέτωπο. Μαζί με την Παναγιά, γιορτάζει ο Στρατός, το Ναυτικό και η Αεροπορία, που οι πρόγονοί μας, τους έμαθαν να φυλάνε τα περάσματα στις Θερμοπύλες και στο Αιγαίο.

Από τον Όμηρο κληρονομήσαμε την παραίνεση: *«Αμύνεσθαι περί πάτρης»* και απ' τον Αισχύλο *«Ω παίδες Ελλήνων ίτε ελευθερούτε πατρίδα»*.

Αν ανατρέξουμε στα βάθη της ιστορίας, θα δούμε ότι η πολεμική αρετή των Ελλήνων, είναι συνυφασμένη με την εμφάνιση της φυλής μας.

Από τους αρχαίους χρόνους, οι Έλληνες ήταν πολεμικός λαός, όχι όμως και κατακτητικός.

Ο Δίας, η Αθηνά, ο Ηρακλής, ο Θησέας, ο Άρης, ανήκουν στους ήρωες των μυθικών χρόνων της ιστορίας μας, και αποτελούν μάρτυρες της πολεμικής αρετής των Ελλήνων, που ξέρουν πως το μπλε χρώμα της θάλασσας, και οι μυρωδιές απ' το αγιόκλημα, δεν χαρίζονται αλλά κερδίζονται με τη θυσία, το αίμα και τη φωτιά.

Πολεμιστές οι Έλληνες, έμαθαν να περνούν από τη Σκύλα και τη Χάρυβδη και ξαναπερνούν, γι' αυτό δεν σκιάχτηκαν τον κίνδυνο. Τον αποδέχτηκαν σαν φίλο, τον έκαναν σύντροφο στη ζωή τους, και συμμάχησαν μαζί του.

Οι Αθηναίοι, πολέμησαν και νίκησαν στο Μαραθώνα τους Πέρσες, για ολόκληρη την Ελλάδα. Εκεί, δεν πολέμησαν για να νικήσουν, αλλά νίκησαν γιατί πολέμησαν.

Οι ίδιοι Ασιάτες στις Θερμοπύλες, παράγγειλαν στους 300 του Λεωνίδα ότι θα τους σκεπάσουν τον ήλιο με τα βέλη τους, και αυτός απάντησε:

«Καλύτερα, θα πολεμήσουμε υπό σκιά».

Απευθυνόμενος δε στους 300 πολεμιστές του, βροντοφώναξε:

«Σήμερα, ή θα νικήσουμε ή τη νύχτα θα κοιμηθούμε στην κόλαση».

«Ψυχές σκοτωμένες στον πόλεμο, είναι καθαρότερες απ' αυτές που πεθαίνουν από αρρώστια», είχε πει ο Ηράκλειτος.

Πρόμαχοι της ελευθερίας και της τιμής οι Έλληνες, συντρίβουν τις ορδές των Περσών, σώζοντας τον πολιτισμό και την ελευθερία, των ελεύθερα σκεπτόμενων ανθρώπων.

Στη Σαλαμίνα, λίγο πριν αρχίσει η μεγαλύτερη ανθρώπινη ναυτική αναμέτρηση της ιστορίας πάνω στον πλανήτη, ο Θεμιστοκλής είχε πει:

«Εδώ θα πολεμήσουμε για την Πατρίδα».

Ο Αδείμαντος τότε, του απάντησε:

«Ναύαρχε, πλέον δεν έχουμε πατρίδα γιατί αυτή την έχουν πατήσει οι Βάρβαροι».

«Πατρίς εστί, αι διακόσμαι νήες πεπληρωμέναι», ήταν η απάντηση του Θεμιστοκλή. Η πατρίδα μας είναι τα 200 γεμάτα καράβια.

Στα βυζαντινά, οι Έλληνες έπρεπε να προστατεύουν διαρκώς τα σύνορά τους και πολλές φορές, ζητούσαν τη συνδρομή της Παναγιάς. Με τον Ακάθιστο Ύμνο εξάλλου, ευχαρίστησαν τη Θεοτόκο για τη θεϊκή της παρέμβαση και τη σωτηρία της Κωνσταντινούπολης από τους Αβάρους και τους Περσες.

Ο Κων/νος Παλαιολόγος σκοτώθηκε πολεμώντας στις επάλξεις στα κάστρα της Κων/πολης, σαν γενναίος στρατιώτης για την ελευθερία, τη δικαιοσύνη και την εθνική αξιοπρέπεια του Ελληνισμού. Όταν του ζητήθηκε από τους μογγόλους να τους παραδώσει την πόλη, τους απάντησε με τα παρακάτω ιστορικά λόγια:

«Η παράδοση της πόλης δεν είναι θέμα ούτε δικό μου ούτε κανενός άλλου από τους κατοίκους της. Όλοι προθύμως θα αποθάνουμε και δεν θα φοβηθούμε για τη ζωή μας»

Και ήρθε η ώρα του ξεσηκωμού των Ελλήνων.

Μια από τις χρυσές σελίδες της Ελληνικής επανάστασης ήταν η καταστροφή της ναυαρχίδας των μογγόλων από τον Κανάρη.

Ακολουθούν οι Βαλκανικοί πόλεμοι. Στην Ελασσόνα, στο Σαραντάπορο, στα Γιαννιτσά, στο Κιλκίς γράφτηκαν νέες σελίδες δόξας και ηρωισμού, κι έφεραν τον ελευθερωτή Ελληνικό στρατό στα Γιάννενα, και στη Θεσσαλονίκη.

Οι στρατιώτες μας τότε διαβαίνοντας τις λεωφόρους της νίκης, τραγουδούσαν:

«Δεν θα την πάρουνε ποτέ τη γη των Μακεδόνων», και ο απλός λαός, προσευχόταν στη Μεγάλη Μητέρα, να βοηθήσει, να προστατέψει τους αγαπημένους και την Πατρίδα.

«Έχουμε γη και πατρίδα, όταν έχουμε καράβια στη θάλασσα» είχε πει ο Ηρόδοτος.

Στο Αρχιπέλαγος, όταν τα κανόνια των κίτρινων, προκάλεσαν το Πολεμικό μας Ναυτικό, ο Ελληνικός στόλος με επικεφαλής το καταδρομικό Αβέρωφ και με την απόλυτη κυριαρχία του στο Αιγαίο, έγειρε οριστικά την πλάστιγγα υπέρ της νίκης των Ελλήνων.

Στα καταστρώματα αυτών των πολεμικών μας, οι Έλληνες ναύτες πήγαιναν συνειδητά ν' αναμετρηθούν με τον θάνατο στο πέραςμα, και είχαν για Ιθάκη την πατρίδα, που τη βρήκαν και την έζησαν μέσα σε ορυμαγδό ομοβροντιών από ορχήστρες πυροβόλων. Είχαν μαζί τους και την εικόνα της Παναγιάς που τους είχε δώσει η μάνα, πριν φύγουν ν' αγωνιστούν για τα ιδανικά των Ελλήνων.

Ήταν οι άντρες που πάλεψαν με το χάρο στα «μπλε αλώνια» του Αιγαίου. Που έπεσαν όπως ταιριάζει στους άντρες του Π. Ναυτικού. Όρθιοι πάνω στο καράβι τους, δίπλα στο κανόνι τους. Που έδωκαν τη ζωή τους, πολεμώντας για την πατρίδα.

Στον αέρα, για πρώτη φορά η ελληνική Αεροπορία μετέχει σε πολεμικές αποστολές. Στις 24 Ιανουαρίου του '13 έγινε η πρώτη στον κόσμο αεροναυτική πολεμική συνεργασία.

«Οι ουρανοί είναι δικοί μας» βροντοφωνούν από τότε οι πιλότοι μας. Η Πολεμική μας Αεροπορία, είναι η ελπίδα που όταν αεροδιαδρομεί στους ουραμούς, προτρέπει όλους τους Έλληνες όλων των ηλικιών να σηκώσουν το βλέμμα τους πάνω στον ουρανό και ν' αφουγκραστούν τον ήχο των αεροσκαφών, και τη φωνή των πιλότων μας ότι το «ΟΧΙ» είναι η αντίσταση της πατρίδας και η ισχυρή πορεία του έθνους μας.

Τα βάσανα όμως της Ελλάδας δεν σταματούν εκεί. Μικρά Ασία: Ο Ελληνικός στρατός αποβιβάστηκε στη γη της Ιωνίας με σκοπό να προστατευθεί ο Ελληνικός και ο υπόλοιπος χριστιανικός πληθυσμός. Οι νίκες του Ελληνικού στρατού αξιοθαύμαστες. Δυστυχώς ξένοι παράγοντες και οι ΕΣΩΤΕΡΙΚΕΣ ΔΙΧΟΝΟΙΕΣ, μας στέρησαν τους καρπούς της νίκης. Ακολούθησε η Μικρασιατική καταστροφή, η μεγαλύτερη από αυτές που έχει υποστεί το Ελληνικό έθνος.

Εκεί, να μην ξεχνάμε πως υπάρχουν νεκροταφεία με κόκαλα Ελλήνων από την εποχή του Οδυσσέα, τότε που οι σημερινοί καταπατητές ζούσαν σε αγέλες, στη στέπα Αλτάϊ της κεντρικής Μογγολίας.

Εκεί είναι η γη μας, η Αιολική γη, με τα Κιμιντένια και τις καστανιές, όπως γράφει στο βιβλίο του ο Ηλίας Βενέζης.

Κι ενώ η Πατρίδα μας προσπαθεί να επουλώσει τις πληγές της, νέος πόλεμος ξεσπά και ενώ όλα τα κράτη παραδίδοντο το ένα μετά το άλλο στη φασιστική Γερμανία, η Ελλάδα είπε ξανά το γνωστό «ΟΧΙ». Γράφτηκαν νέες σελίδες δόξας και ηρωισμού στα βουνά της Πίνδου, του Πόγραδετς και στα Οχυρά. Αέρα φώναζαν οι στρατιώτες μας όταν άρχιζε η αναμέτρηση με το θάνατο στ' αλώνια των μαχών.

Ο Χίτλερ είχε πει : *«Η ιστορική δικαιοσύνη, μου επιβάλλει να δηλώσω, ότι από όλους τους αντιπάλους, ο Έλληνας στρατιώτης πολέμησε με άφταστο ηρωισμό και αυταπάρνηση».* Ενώ ο Τσώρτσιλ, ο πατέρας της νίκης, αναγκάστηκε να δηλώσει *«Του λοιπού θα λέμε ότι οι ήρωες πολεμούν σαν Έλληνες».*

Αλλά και σε όλη διάρκεια της κατοχής, οι Έλληνες πολεμιστές του 40 και οι Ελληνίδες, οργάνωσαν αντιστασιακές ομάδες σε πόλεις, χωριά και βουνά και άρχισαν την αντίσταση. Συνέχισαν δε τον αγώνα τους στο πλευρό των Συμμάχων στην έρημο της Αφρικής, και στην απόβαση της Νορμανδίας με τις κορβέτες Κριεζή και Τομπάζη. Πολλά θα μπορούσαν να αναφερθούν εκείνη την εποχή.

Μια γερόντισσα, ρώτησε έναν στρατιώτη που γύρισε από το μέτωπο.

«Πες μου καλό μου παιδί, το γιό μου το βόλι, τον βρήκε στα στήθια για στην πλάτη»

«Γιαγιά, απάντησε αυτός, Το παλικάρι σου πολεμώντας στην πρώτη γραμμή, το βόλι τον βρήκε κατάστηθα»

«Στο καλό γιε μου. Καλό σου ταξίδι. Ίσως εκεί που πας να' ναι καλύτερα», μουρμούρισε δακρύζοντας η γερόντισσα αποχαιρετώντας το παλικάρι της, που έπεσε πολεμώντας για την Πατρίδα.

«Ας μη βρέξει ποτέ το σύννεφο, και ο άνεμος σκληρός, ας μη σκορπίσει το χώμα το μακάριο που σας σκεπάζει» ύμνησε ο Ανδρέας Κάλβος τότε τους πολεμιστές του Ιερού Λόχου.

Στον πόλεμο αυτό, μαζί με το Πολεμικό μας Ναυτικό, αξίζει να σημειωθεί η συμβολή και του Ελληνικού Εμπορικού Ναυτικού, που ήταν σημαντική κι έκρινε κατά μεγάλο ποσοστό με τις μεταφορές την έκβαση του πολέμου.

Ωστόσο ο ωκεανός πήρε μαζί του πολλές ψυχές Ελλήνων και καράβια.

Στις Νηοπομπές του Ατλαντικού και στις παγωμένες θάλασσες του Μπάρεντς χάθηκαν 2000 ναυτικοί μας, μαζί και το 75 % των караβιών μας. Κάθε καράβι που έφτανε στο λιμάνι, ήταν μιά πετυχημένη αποστολή. Όσοι χάθηκαν σ' αυτές τις αποστολές, δεν αναπαύονται σε τάφους. Εκεί στους ναυτικούς χάρτες, υπάρχουν μόνο ξεχασμένοι ήρωες και στίγματα με ονόματα χαμένων караβιών που πολέμησαν για τη λευθεριά.

Σε μια σύγκρουση Ελλάδας – Τουρκίας ο πραγματικός πόλεμος δεν θα είναι περισσότερο από δέκα μέρες. Μετά, θα παρέμβει ο διεθνής παράγων ή όπως και να λέγεται αυτός, και θ' αρχίσει μια μακρά διαπραγμάτευση για ένα νέο Status Quo.

Σ' αυτό το χρόνο της αντιπαράθεσης των όπλων, θα πρέπει να έχουμε τέτοια ισχύ πυρός ώστε να μην υπάρξουν εδαφικές απώλειες και κυρίως να εκπέμψουμε ένα μήνυμα ότι η Ελλάδα δεν διαπραγματεύεται την ακεραιότητα, την εθνική κυριαρχία, και την

ασφάλειά της. Καλή η ειρήνη αλλά για να γίνει καλύτερη πρέπει να υπάρχει το αντίπαλο δέος.

Δεν είναι υπερβολή εάν ισχυριστούμε ότι οι Ένοπλες Δυνάμεις της Ελλάδας μας, αποτελούν την πολυτιμότερη περιουσία της. Γι' αυτό και έχουμε προστάτιδα την Παναγία μας.

Σήμερα, γιορτάζουν οι βετεράνοι και απόστρατοι, που μερικοί απ' αυτούς, είναι κοντά μας, γι' αυτό επιτρέψτε μου να τους απευθύνω δυο λόγια.

Αγαπητοί συνάδελφοι, κάποτε έρχεται το λυκόφως της καριέρας μας, που με τον ένα ή τον άλλο τρόπο έχει εξανεμίσει όλη την πίστωση χρόνου, που μας έδωσε η ζωή.

Μπορεί να κρεμάσαμε τις στολές μας στην ντουλάπα, ν' ασπρίσανε τα μαλλιά μας, αλλά αφήσαμε ένα κομμάτι της ψυχής μας στην προκάλυψη, στα ξάρτια των πολεμικών μας, και στα μαχητικά μας αεροσκάφη. Αν μας χρειαστεί πάλι η πατρίδα, θα βρεθούμε εκεί που μάθαμε να την υπηρετούμε, με όσες δυνάμεις μας έχει αφήσει ο πανδαμάτωρ χρόνος.

Η αληθινή αγάπη της πατρίδας αγαπητοί δεν είναι η συγκίνηση της στιγμής, που σβήνει σαν τη σπίθα. Είναι ένα από τα πιο ευγενικά αισθήματα της καρδιάς. Είναι ένα βαθύ όραμα, ένα ποτάμι, που κυλάει βουβό μέσα μας.

Επιτρέψτε μου να πω πως η σημερινή διπλή γιορτή, αποτελεί ευκαιρία μιας δημόσιας, πηγαίας και εγκάρδιας ευχαριστίας σ' αυτούς τους ανθρώπους που φυλάνε τις Θερμοπύλες, τα στενά του Αρχιπελάγους και το γαλάζιο ουρανό μας. Πάνω τους, προβάλλεται η ένδοξη ιστορία αιώνων. Η ιστορία των προγόνων μας. Η ιστορία της φυλής μας.

Η ευχή της Παναγιάς που σήμερα γιορτάζει, να φυλάει τα παλικάρια μας στα σύνορα, στους ουραμούς και στα πολεμικά μας

που βρίσκονται αυτές τις ώρες στην περιπολία ανατολικά του 25^{ου} μεσημβρινού.

Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας. Χρόνια σας πολλά και νάστε καλά.

Α. Μυλωνάς

Πλοίαρχος Π.Ν ε.α